

РЕШЕНИЕ

№ 22200

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 17.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5198** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Е. В. Ц., от [населено място], чрез пълномощника си адв. К., срещу мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО, да издаде заповед за продажба на общинско жилище, представляващо ап. 123, намиращо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] съгласно решение № 340/26.05.2022 г. на СОС, както и срещу писмо, с изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., издадено от вр.и.д. директор на Дирекция „Общинска собственост“, СО, с което е посочено, че не е налице правна възможност за продажбата на това жилище.

В жалбата излага съображения за неправилност на отказа. Посочва, че ползва общинско жилище под наем. Съгласно решение на СОС от 2022 г., наетото от жалбоподателката жилище е било определено за продажба. Решението е оспорено от бившия кмет на район К. село, но жалбата е оставена без разглеждане, поради което на 13.12.2022 г. решението на СОС е влязло в сила. Кметът на район К. село, вместо да изпълни решението на СОС и да продаде жилището, е издал заповед, с която е отменил настанителната заповед. След оспорване на заповедта, АССГ е постановил решение № 8157/22.12.2023 г., с което е прогласил Заповед № РКС09-197/22.02.2023 г. за нищожна в частта, с която Кметът на СО, район К. село е отменил настанителната заповед, а в останалата ѝ част, с която договорът за наем е прекратен, заповедта е била потвърдена с мотив, че не били събрани доказателства по делото за

това кога Решение № 340 от 26.05.2022 г. на СОС е влязло в законна сила. На 03.01.2024 г. жалбоподателката е депозирала в районната администрация заявление с вх. № РКС24-ГР94-722/18.04.2024 г., с което е поискала от кмета на района да издаде заповед, с която да изпълни решението на СОС и да и продаде апартамента. Вместо това, ответникът е изпратил по пощата покана за доброволно освобождаване на общински имот, която покана, поради поредицата от почивни дни, е получена от адресата ѝ на 02.05.2024 г. в пощенската станция срещу обратна разписка. Счита, че с тези си действия, ответникът мълчаливо е отказал да продаде общинския имот. Впоследствие, след подаване на жалбата, на жалбоподателката е изпратено писмо от вр.и.д. директор на Дирекция „Общинска собственост“, СО, с което се отказва да се продаде общинското жилище, тъй като не е налице правна възможност за това, поради факта, че жалбоподателката е изгубила качеството си на наемател на общинското жилище. Счита, че за органа не съществува друга възможност освен да изпълни решението на СОС № 340/26.05.2022 г., с което е определено предназначението на наетото общинско жилище за продажба на неговия наемател, настанен в него по административен ред. Счита също така, че като е преразгледана преписката от комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО и е предложено на Кмета на район „К. село“ да прекрати наемното правоотношение, като е прекратен договорът за наем, респективно процедурата по закупуване, ответникът е постановил незаконосъобразен административен акт, който моли да бъде отменен.

В съдебно заседание се представлява от адв. К., който поддържа жалба и моли за нейното уважаване. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът, кметът на СО, район К. село, не е представил становище с депозираната административна преписка.

В съдебно заседание, представляван от процесуален представител юрк. Й., оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че мълчалив отказ не е налице, тъй като отговорът от страна на р-н К. село на подаденото заявление, е поканата за доброволно освобождаване на общинския имот.

Ответникът, вр.и.д. директор на Дирекция „Общинска собственост“, СО е представил преписката, въз основа на която е издал писмото. Взел е становище по жалбата, като посочва, че се е произнесъл по подадена от жалбоподателя жалба до кмета на СО.

В съдебно заседание се явява лично, като моли да бъде отхвърлена жалбата. Посочва, че кметът на СО не е горестоящ орган и няма ред, по който той да се произнесе, а кметът на К. село е длъжен да следи дали са налице основанията за продажба във всеки един момент. Навежда твърдения, че липсва правно основание да се извърши продажбата.

СГП не взима становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЖН-04-19/16.04.2014 г. на кмета на СО, район К. село, Е. В. Ц. е настанена в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к. Хиподрума [жилищен адрес] състоящо се от дневна, кухня и сервизни помещения.

Посоченото жилище е частна общинска собственост, видно от Акт за частна общинска собственост № 327/16.12.1997 г.

На основание заповедта за настаняване, на 28.05.2014 г. е сключен безсрочен договор за наем по чл. 22, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ с № РД-92-Д74/30.05.2014 г.

С решение № 340/26.05.2022 г., прието на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 и ал. 2, във връзка с чл. 47, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗОБС, чл. 3, ал. 1, т. 2 и ал. 2, чл. 35, чл. 36, т. 1 и т. 2 и чл. 41, чл. 42, ал. 3 от НРУУРОЖТСО, чл. 21, ал. 1, т. 8 и чл. 52, ал. 5 от ЗМСМА, по т. 1, СОС е определил предназначението на 1464 общински жилища находящи се на територията на Столична община за продажба на наематели, настанени в тях по административен ред. В приложение 1, касаещо СО, район К. село, под № 29 е посочен процесният жилищен имот. С т. 5 от решението е възложено на кметовете на райони да извършат продажбите на общинските жилища, посочени в приложение 1, като с т. 7 от решението е допуснато предварително изпълнение.

С жалба от 10.06.2022 г., кметът на СО, район К. село е оспорил пред АССГ решение № 340/26.05.2022 г., т. 2 на СОС. С определение № 7122/15.09.2022 г. по адм. дело № 5596/2022 г. на АССГ, производството по делото е прекратено. С Определение № 6665 от 30.08.2022 г. по същото дело, АССГ е постановил, че оставя без разглеждане искането на жалбоподателя, обективизирано в молба от 18.08.2022 г., за спиране на допуснатото по реда на чл. 60, ал. 1 от АПК предварително изпълнение на Решение № 340 от 26.05.2022 г. на СОС.

По подадена частна жалба от кмета на СО, район К. село, срещу Определение № 6665 от 30.08.2022 г. по адм. дело № 5596/2022 г. на АССГ, е образувано адм. дело № 11244/2022 г. по описа на ВАС. С Определение № 11538 от 13.12.2022 г., ВАС е оставил в сила Определение № 6665 от 30.08.2022 г. по адм. дело № 5596/2022 г. на АССГ.

Решението на СОС е влязло в сила на 25.03.2023 г., съобразно представената от СОС информация.

С искова молба, кметът на СО, район К. село е поискал от АССГ да бъде прогласена нищожността на Определение № 11538 от 13.12.2022 г. по адм. дело № 11244/2022 г. на ВАС. Образувано е дело № 174/2023 г. по описа на АССГ, като с решение № 1500 от 08.03.2023 г., съдът е отхвърлил иска като неоснователен. Решението на АССГ не е обжалвано пред ВАС и е влязло в сила на 25.03.2023 г.

Със Заповед № РКС23-РД09-197/22.02.2023 г., кметът на район „К. село“, СО, е отменил Заповед за настаняване № ЖН-04-19/16.04.2014 г. и е прекратил сключения въз основа на настанителната заповед договор за наем с рег. № РД92-Д74/30.05.2014 г. Изложени са мотиви, че са настъпили такива изменения в обстоятелствата, обусловили настаняването в общинското жилище, които вече изключват наемателя от категорията на лицата, отговарящи на условието по чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО за настаняване, а именно – една четвърт от декларирания общ годишен доход да не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена на жилище, съответстващо на нуждите на семейството. Посочено е, че е налице основание по чл. 46, ал. 1, т. 7 ЗОС, чл. 33, ал. 1, т. 6 от НРУУРОЖТСО и чл. 7.8 и чл. 8 от договор за наем № РД92-Д74/30.05.2014 г., сключен между СО, район „К. село“ и Е. В. Ц. – наемател, за прекратяване на наемните правоотношения.

От съдържанието на заповедта се установява, че жалбоподателката е подала заявление с рег. № РКС22-ГР94-2307/16.12.2022 г. за включване в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при СО, район „К. село“ и декларация по НРУУРОЖТСО от

16.12.2022 г., с която е деклариран общ годишен доход на жалбоподателката от трудово възнаграждение в размер на 50 053,44 лв. Към декларацията е представено удостоверение с изх. № 96/08.12.2022 г., издадено от Карготек България ЕООД, в което било посочено, че доходът на Ц. за периода от м. декември 2021 г. до м. ноември 2022 г. възлиза в размер на 50 053,44 лв. С решение по протокол № 3/08.02.2023 г. Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е взела решение по т. 3 от протокола, че една четвърт от декларирания общ годишен доход над 24960 лв. може да покрие разхода за средна пазарна цена на жилище, съответстващо на нуждите на едночленно семейство. Това решение е взето след запознаване с получените от Националния статистически институт данни, съгласно които актуалната средна пазарна наемна цена за 1 кв.м. „ненормиран наем“ е в размер на 10,40 лева и при съобразяване разпоредбата на чл. 17 от НРУУРОЖТСО. След преглед на подадените на основание чл. 22, ал. 2 от НРУУРОЖТСО до 31.12.2022 г. декларации, Комисията е взела решение по т. 4 от протокола да предложи на кмета на СО, район „К. село“, да прекрати наемното правоотношение с Е. Ц. – едночленно семейство, тъй като декларираният годишен доход е в размер на 50 053,44 лева, който е над 24 960 лв., поради което може да покрие разхода за средна пазарна цена на жилище, съответстващо на нуждите на едночленно семейство.

Заповед № РКС23-РД09-197/22.02.2023 г. на кмета на СО, район К. село е оспорена от Ц. пред АССГ, който в свое решение № 8157/22.12.2023 г. по адм.дело № 2451/2023 г. е обявил нищожността на Заповед № РКС23-РД09-197/22.02.2023 г., издадена от кмета на СО, район К. село, в частта, с която е отменена заповед за настаняване № ЖН-04-19/16.04.2014 г. на кмета на СО, район К. село. Със същото решение на АССГ е отхвърлена жалбата срещу цитираната заповед, в частта, с която е прекратен сключения въз основа на настанителната заповед договор за наем с рег. № РД92-Д74/30.05.2014 г. Решението е влязло в закона сила на 22.12.2023 г.

Със заявление с вх. № РКС24-ГР94-722/18.04.2024 г., жалбоподателката е поискала от кмета на СО, район К. село да издаде заповед, с която да изпълни решение № 340/26.05.2022 г. на СОС и да й продаде апартамента.

На 25.04.2024 г., кметът на район К. село е изпратил на Е. Ц. Покана за доброволно освобождаване на общинския имот, с рег. № РКС23-ГР94-373/5/25.04.2024 г.. Поканата е връчена на 02.05.2024 г. лично на адресата.

Е. Ц. е подала жалба до кмета на СО с вх. № СОА24-ГР94-2501/13.05.2024 г., с която е поискала да бъде отменен мълчаливия отказ на кмета на СО, район К. село да издаде заповед за продажбата на общинското жилище.

С писмо изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., вр.и.д. директор на Дирекция „ОС“ е уведомил жалбоподателката, че не е налице правна възможност за продажбата на общинското жилище.

По делото липсват данни кога е получено писмото от жалбоподателката.

Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 13.05.2024 г. директно в съда.

В уточнителни молби от 20.06.2024 г. и 07.09.2024 г., жалбоподателката е уточнила, че оспорва освен мълчаливия отказ, и писмо изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., вр.и.д. директор на Дирекция „ОС“.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1

от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО, да издаде заповед за продажба на общинско жилище, представляващо ап. 123, намиращо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] съгласно решение № 340/26.05.2022 г. на СОС.

Жалбата в тази част е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало искането за закупуване на общинско жилище. Жалбата е подадена в срока за оспорване на административните актове, за което са представени доказателства. В случая, по искането за издаване на заповед, административният орган е следвало да се произнесе в 14-дневен срок от постъпване на заявлението. Т.е. срокът за издаване на заповедта изтича на 09.05.2024 г., а срокът за оспорване на мълчалив отказ, предвид липсата на произнасяне на ответника по заявлението, изтича на 09.06.2024 г. Жалбата е постъпила в съда на 13.05.2024 г., т.е. същата е в срок. Поради това жалбата следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира, че жалбата, в частта срещу писмо изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., вр.и.д. директор на Дирекция „ОС“, е недопустима. Според настоящия съдебен състав обжалваното писмо не представлява индивидуален административен акт, годен за съдебно оспорване, поради което жалбата е недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане. Характерът на обжалван по съдебен ред административен акт се извежда от конкретното му съдържание, респ. от разпоредителните действия, визирани в този акт и доколко тези действия засягат законни права и интереси или вменят задължения за адресата. Оспореното писмо е волеизявление на директора на „ОС“, с уведомителен характер, в което са изложени факти и обстоятелства по отношение на настаняването на жалбоподателката в общинското жилище, както и са цитирани разпоредби, относими към процедурата по закупуване на общинско жилище, като същевременно на жалбоподателката е посочено, че не отговаря на условията. Преценката дали актът подлежи на оспорване задължително се свързва с изследване характера на оспорения акт и по-специално дали има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК - изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Отсъствието на който и да е от очертаните в цитирания текст на закона същностни белези, какъвто е настоящия случай, сочи на недопустимост на търсената по реда на това съдебно административно производство защита. Отделно от това, отказът на кмета на района да издаде заповед за закупуване на общинско жилище не подлежи на задължително оспорване по административен ред, поради което и дори да беше изричен отказ, то за кмета не е налице задължение за произнасяне.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба в частта срещу писмо изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., вр.и.д. директор на Дирекция „ОС“ е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и

материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният в настоящото производство мълчалив отказ, с който на жалбоподателката е отказано да се разреши закупуването на общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к. Хиподрума [жилищен адрес] е издадено от компетентен административен орган – кмета на СО, район К. село. На основание чл. 43, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, кметовете на райони извършват продажби на жилища на техните наематели след решение на СОС със заповед и договор /по образец, съгласно Приложения № № 10 и 11/. Т.е. кметът на СО, район К. село, предвид местонахождението на жилището, за което се иска продажба, е материално и териториално компетентния да издаде акта.

В настоящия случай, след приключила процедурата по чл. 40 и чл. 41 от НРУУРОЖТСО, СОС със свое решение № 340/26.05.2022 г. е определил предназначението на 1464 броя общински жилища за продажба на наематели, настанени в тях по административен ред, като съгласно приложение 1, попадащите на територията на СО, район К. село са 34, а под номер 29 е записано процесното жилище. С т. 5 от решението е възложено на кметовете на райони да извършат продажбите на общинските жилища, посочени в приложение 1. Решението на СОС е влязло в сила на 25.03.2023 г. Т.е., едната част от процедурата по продажба на общинско жилище е приключила с актът на СОС по смисъла на чл. 41 от НРУУРОЖТСО.

След като СОС е постановил своето решение и същото е положително за жалбоподателката, кметът на СО, район К. село не разполага с оперативна самостоятелност да преценява дали да издаде заповед за продажба и след това да сключи договор с лицето, което е определено за закупуване на жилището. Той следва да процедира при условията на обвързана компетентност, тъй като е налице акт, който го задължава да предприеме конкретни действия по издаване на заповед. Следва задължение за плащане на определената сума и сключване на договор между кмета на района и купувача. Процедурата по продажба на общинско жилище представлява сложен фактически състав, включващ в себе си административно правна и гражданско правна част. Т.е. с решение № 340/26.05.2022 г. на СОС, приключва етапа по преценка на нуждата от закупуване и преценката дали жалбоподателя отговаря на изискванията за закупуване. Следващата част от процедурата е разпоредителна – издаване на заповед за продажба и сключване на договор за продажба /гражданско правната част/. Решението на СОС е влязъл в сила административен акт, за който е упражнено правото на оспорване, налице е произнасяне на съда, с което делото е прекратено и същият е влязъл в сила и за кмета на СО, район К. село не съществува друга възможност освен да го изпълни. След като не го е изпълнил, е налице бездействие от страна на ответния орган, като процедурата не е била довършена поради това бездействие.

Независимо от това, че в рамките на законоустановения срок ответникът не е довършил процедурата по продажбата, поради бездействието, то за него продължава да съществува това задължение. Вместо обаче да изпълни влезлия в сила акт на СОС, който задължава кмета на район К. село, СО да издаде заповед за продажба и след това да сключи договор с лицето, което е определено за закупуване на жилището, органът е решил да преразгледа случая, като преповтори процедурата в етапа по преценката за наличие на условия и предпоставки за настаняване и закупуване, която обаче процедура вече един път е била приключила с влязъл в сила административен акт на СОС, който е следвало да бъде изпълнен.

В настоящия случай няма как законосъобразно органът да възобнови процедурата по реда на чл. 99 от АПК, като отмени издаден вече административен акт, влязъл в сила след оспорване пред съда, още повече, че влезлия в сила акт, който задължава кмета на район К. село, СО е издаден от друг орган – СОС и кмета няма компетенции да отменя този акт. В случая не са налице и нито една от хипотезите по Глава Ч. от АПК, тъй като нито се твърди, нито се установява, че съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му, а именно ако по надлежния съдебен ред се установи неистинност на показанията на свидетелите или на заключението на вещите лица, върху които е основан актът, или престъпно действие на страната, на нейния представител или на член от състава на съда във връзка с решаването на делото; актът е основан на документ, който по надлежния съдебен ред е признат за подправен, или на акт на съд или на друго държавно учреждение, който впоследствие е бил отменен; между същите страни, за същото искане и на същото основание е постановено друго влязло в сила решение, което противоречи на решението, чиято отмяна се иска; страната вследствие на нарушаване на съответните правила е била лишена от възможност да участва в делото или не е била надлежно представлявана, или когато не е могла да се яви лично или чрез повереник по причина на препятствие, което не е могла да отстрани; с решение на Европейския съд за защита на правата на човека е установено нарушение на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Не може да се приеме, че е налице основание за възобновяване и тъй като са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. И това е така, тъй като декларация по НРУУРОЖТСО, на основание на която е направен извод, че жалбоподателя не отговаря на предпоставките за настаняване, представлява нововъзникнало доказателство, а не новооткрито. Ако се приеме, че всяко едно нововъзникнало доказателство е основание за отмяна на акта, то тогава ще се компрометира стабилитета на почти всички административни актове, което не е добре за правовата система. В случая, влезлият в сила акт, задължава кмета да продължи и съответно довърши процедурата по продажба съобразно взетото решение на СОС.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че за органа не е съществувала друга възможност освен да изпълни решение на СОС № 340/26.05.2022 г., с което е определено предназначението на 1464 броя общински жилища за продажба на наематели, настанени в тях по административен ред, съгласно приложение 1 и по-конкретно, т. 5 от него, с което е възложено на кмета на район К. село, СО да извърши продажбата на общинското жилище, в което като наемател е настанен жалбоподателя и находящо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] описано под номер 29 в Приложение 1. Като не е издал заповед, кметът на район К.

село, СО е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на ответника с указания за изпълнение на решение № 340/26.05.2022 г. на СОС, а именно да извърши продажбата на жилището, като издаде заповед в посочения от наредбата срок за продажба на имот, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] ап. № 123, и сключи на договор за продажба.

По разноските:

Жалбоподателят претендира разноски по делото, като такива следва да бъдат присъдени. Претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. и държавна такса в размер 10 лв. Представени са и доказателства за извършените плащания. Поради което на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 1510 лева.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е. В. Ц., от [населено място], **в частта** срещу писмо с изх. № СОА24-ГР94-2501/1/13.06.2024 г., издадено от вр.и.д. директор на Дирекция „Общинска собственост“, СО, с което е посочено, че не е налице правна възможност за продажбата на това жилище.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 5198/2024 г. по описа на АССГ, II отд., 59 състав, в тази му част.

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район К. село, СО, да издаде заповед за продажба на общинско жилище, представляващо ап. 123, намиращо се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] съгласно решение № 340/26.05.2022 г. на СОС **И ВРЪЩА** делото като административна преписка на кмет на район К. село, СО за изпълнение на дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Е. В. Ц., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], сумата от 1510,00 лв., направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: